sõnale maad, et oleks paistnud ja usu sees kinnitanud? Kas oleme petetud wendade meele tuletanud et, kes selle sõna juure midagi kaswatab, sellele Jumal nuhtlused peale paneb, ja kes midagi sest ärakautab, et Jumal selle osa ärakautab elu raamatust? Kas oleme tunnistanud, et kellel Jeesus Kristus on, sellel ei ole enam teist Moosest tarwis, ja kes usu põhja leidnud Jeesuse imeteust Kolgata mäel, et see neist imetegudest ja tähtedest ei hooli, mis inimene wäljaarwab, aga mis ial ei ole täidetud? — Kes tohib kosta: jah! Tunnistagem oma süüd, olime hooletumad majapidajad, ei meie olegi enestele suuremat usu kinnitust otsinud waenlase nähes ja arm on, kui meid tema eest hoiti, arm, mis keegi meie hulgast wäärt ei ole. Seda, wennad, tunnistagem, kui sel tunnil Jumal arutegemist pärib, ja siis palugem enestele täiemat usku ja eksijatele ümberpööramist, enne kui hiljaks jääb. Aga Issand Jumal ise kuulgu meid taewas!



Nõnda ärgu olgu asjata see sõna: Tee aru oma majapidamisest! Kuule seda, mo rahwa waenlane ja eksitaja — kuule enne kui Jumal aujärje ees seda kuuled! — Kuulge seda, ärakadunud pojad ja tütred; Issand hüab: Tee aru! aga kutsub ka: Tulge minu juure kõik! Kuulge seda kõik, kellel kõrwad on ja kes patu al õhkawad — ühe, kahe ehk mitme aasta patud tooge Issanda ete tõsise kahetsemise ja palwega! — aasta weerib, teine uus jõuab — et jõudku uus elu ja arm ka! Weel on uks lahti — sealt läki sisse, enne kui seda panda kinni, nagu loeme:

Täna — täna kui sa Issanda healt kuuled, ära tee oma südame mite kõwaks! —

---

## 2. Kül Jumal muretseb.

Armsad lapsed, nüüd teil ep ole muret ei toidu ega riide pärast; aga lapsest tuleb